

De Nederlandsche Bank

Per email: consultatie@dnb.nl

Datum: 30-11-2023

Betreft: Reactie Consultatieversie DNB 'Q&As' en 'Good Practices' Wwft

Geachte heer/mevrouw,

Namens het Nederlands Compliance Instituut (NCI) spreken wij graag onze waardering uit voor de inspanning van De Nederlandsche Bank (DNB) om het nieuwe DNB 'Q&As en Good Practices Wwft' document te ontwikkelen en open te stellen voor consultatie. Wij hebben de versie, gepubliceerd op 18 oktober 2023, gereviewd.

Na een grondige review van de consultatie, delen wij enkele, in onze ogen, belangrijke aandachtspunten en suggesties met betrekking tot deze versie van de 'Q&As en Good Practices Wwft'. Vervolgens geven wij aanvullend antwoord op de vier gestelde consultatievragen.

Aandachtspunten en suggesties

1. Meer aandacht voor de achtergronden van de poortwachtersrol

Naar onze smaak moet meer nadruk worden gelegd op de overwegingen die ten grondslag liggen aan dit document en de essentiële rol van de poortwachter (kader). Het is essentieel dat binnen de sector (en dus in iedere onderneming) een verschuiving plaatsvindt van het gevoel van verplichting ('iets te moeten') naar (intrinsieke) motivatie en bereidheid ('iets te willen'). Gebeurt dit niet of onvoldoende, dan blijft dit onderwerp voor velen een bron van frustratie met als mogelijk gevolg afkeer en minimale inzet. Het is van wezenlijk belang dat alle betrokken partijen, van toezichthouders tot analisten, en van de samenleving als geheel tot bestuurders en managers, actief eigenaarschap tonen voor dit vraagstuk. Het doel zou moeten zijn om een collectieve wil te creëren om effectieve anti-witwasmaatregelen te implementeren.

2. Aandacht voor voortdurende oplettendheid

In het consultatiedocument is, ons inziens, te weinig aandacht voor het fundamentele uitgangspunt dat DNB heeft geïntroduceerd: Het idee dat financiële instellingen zelf verantwoordelijkheid nemen voor het observeren van hun directe en indirecte omgeving en de ontwikkeling van risico's die zich daarin voordoen. Het is essentieel dat financiële instellingen proactief anticiperen op deze risico's en hun beheersingsmaatregelen dienovereenkomstig aanpassen. Dit vereist een toekomstgerichte, open en proactieve benadering, evenals een sterk gevoel van eigenaarschap met betrekking tot de rol die deze Wwft-instellingen in de maatschappij spelen.

3. Een betere uitleg en duiding van begrippen en definities

Wij vinden dat deze beleidsuiting baat zou hebben bij meer duidelijkheid en specifieke uitleg met betrekking tot gebruikte termen en concepten. In de tekst worden termen zoals 'compliance cycle', 'beheersmaatregelen', 'business rules' en de rol van verschillende functies geïntroduceerd. Echter is er, in onze ervaring in de markt sterke behoefte aan verdere verduidelijking en (waar mogelijk) meer gedetailleerde definities. Dit om ervoor te zorgen dat de betrokken partijen de beleidsuiting effectief kunnen toepassen. Het gebruik van technische terminologie en vakjargon kan leiden tot verwarring bij degenen die de 'Q&As en Good Practices' proberen te begrijpen en toe te passen. Naleving van de Wwft en de Sanctiewet vereist een grondig begrip van de voorschriften en de manier waarop ze moeten worden toegepast. Als termen en concepten in een gezaghebbend stuk als dit niet helder zijn gedefinieerd, kan dit als gevolg van interpretatieverschillen en inconsistenties leiden tot suboptimale implementatie en naleving van de wet, wat risico's met zich meebrengt voor de organisatie.

Het verstrekken van gedetailleerde definities en verduidelijking van termen, daarentegen, kan een uniforme interpretatie binnen de organisatie en binnen de financiële dienstverlening als geheel ondersteunen. Dit helpt bij het creëren van een gemeenschappelijk begrip van de richtlijnen en voorkomt misverstanden over de bedoelingen van DNB. Niettemin brengt het gedetailleerd specificeren van definities het risico met zich mee dat de beleidsuiting zal worden beschouwd als een 'rule based' document. DNB kan in haar beleidsuiting aangevend dat ze deze specifieke terminologie hanteert voor de publicatie, maar dat de interpretatie ervan per organisatie kan variëren.

Bijlage 1 geeft een weergave van de compliance cyclus zoals deze door het NCI wordt gehanteerd.

Bijlage 2 voorziet in een uitgebreide behandeling van alle gebruikte terminologie die, naar onze mening, behoefte heeft aan verduidelijking.

4. Misplaatsing van essentiële informatie en ontbreken verwijzingen

Bij bestudering van het stuk valt ons verder op, dat belangrijke informatie door stakeholders kan worden gemist vanwege het plaatsen van essentiële informatie in voetnoten en het ontbreken van specifieke verwijzingen naar relevante wet- en regelgeving.

Het opnemen door DNB van cruciale vereisten of verklaringen in voetnoten kan leiden tot interpretatieverschillen en inconsistenties in de toepassing van voorschriften. Als voorbeeld: op pagina drie wordt in voetnoot drie vermeld dat de Sanctiewet 1977 niet wordt opgenomen in dit beleidsdocument. Dit vormt een afwijking ten opzichte van eerdere beleidsverklaringen en verdient op zichzelf aandacht.

Wanneer uitgangspunten worden gelezen zonder verwijzing naar van toepassing zijnde regelgeving kan dit opgevat worden als een mening van de toezichthouder waar dit in sommige gevallen niet terecht is. Het is essentieel dat alle medewerkers van de Wwft-instellingen eenvoudig toegang hebben tot specifieke verwijzingen naar de geldende wetgeving. Dit stelt hen in staat met zekerheid vast te stellen welke regels van toepassing zijn en welke stappen ze moeten ondernemen om te voldoen aan de voorschriften. Het verstrekken van duidelijke en specifieke verwijzingen naar de toepasselijke wet- en regelgeving is een cruciale stap om de naleving te waarborgen en juridische risico's te minimaliseren.

Bijlage 2 biedt een uitgebreide behandeling van het ontbreken van specifieke verwijzingen naar relevante wet- en regelgeving, evenals informatie die, volgens het NCI, in de hoofdtekst behandeld moet worden in plaats van in voetnoten.

5. Verantwoordelijkheid wordt bij compliance gelegd

We hebben opgemerkt dat de tekst op verschillende punten suggereert dat compliance 'controle' uitvoert, wat niet in lijn is met de daadwerkelijk gewenste rolverdeling binnen organisaties. Het is van cruciaal belang om duidelijkheid te verschaffen over de rol van compliance en hoe deze zich verhoudt tot andere functies binnen de organisatie om verwarring over verantwoordelijkheden te voorkomen. We stellen vast dat DNB zich bij het formuleren van de beleidsuiting (ten minste) baseert op het Besluit Prudentiële Regels Wft en op de richtsnoeren van de Europese Bankautoriteit (EBA), specifiek zoals beschreven in de Richtsnoeren inzake gedragslijnen en procedures betreffende het nalevingsbeheer en de rol en verantwoordelijkheden van de AML/CFT-nalevingsfunctionaris uit hoofde van artikel 8 en hoofdstuk VI van Richtlijn (EU) 2015/849. Zowel het Bpr als de richtsnoeren van de EBA geven expliciet aan dat compliance 'controleert'.

Hoewel het Bpr en de EBA aangeven dat de compliancefunctie controleert, blijkt in de praktijk een expliciet onderscheid tussen 'monitoren' en 'controleren' van doorslaggevend belang te zijn. Bij monitoring maakt de functionaris gebruik van informatie die andere functionarissen binnen de organisatie genereren. Monitoring is gericht op het vaststellen van de effectiviteit van de managementcyclus en het vaststellen van oorzaken van zwaktes in de beheersing van risico's in de eerste lijn. Bij controle vergaart de functionaris zelf informatie en is een activiteit gericht op het vinden van fouten. De compliancefunctionaris voert in de praktijk in principe geen controles uit, maar maakt in zijn werk gebruik van de controleresultaten van andere functionarissen, met name die werkzaam zijn in de eerste lijn.

Het is, daarnaast, belangrijk op te merken dat de EBA-richtlijnen niet alleen aandacht besteden aan de rol van de AML/CFT-nalevingsfunctionaris, maar ook aan het bredere 'three lines model'.¹ Dit model benadrukt het belang van de onafhankelijkheid van de compliancefunctie. In overeenstemming met het 'three lines model' positioneert compliance zich als de tweede verdedigingslinie, waarbij de nadruk

¹ Voor de positie van de AML/CFT-nalevingsfunctionaris in het drie lijnen model, zie punt 31, 44 en 64 in Richtsnoeren inzake gedragslijnen en procedures betreffende het nalevingsbeheer en de rol en verantwoordelijkheden van de AML/CFT-nalevingsfunctionaris uit hoofde van artikel 8 en hoofdstuk VI van Richtlijn (EU) 2015/849; voor aandacht van de EBA-richtlijnen voor het bredere drie lijnen model, zie punt 30, 31, 33, 34 en 35 van Richtsnoeren inzake interne Governance

ligt op advies, begeleiding en het waarborgen van de naleving, eerder dan directe controleactiviteiten uit te voeren.

Compliance-afdelingen vervullen binnen een organisatie doorgaans een onafhankelijke, monitorende en adviserende rol. Ze adviseren het management om ervoor te zorgen dat de organisatie voldoet aan relevante wet- en regelgeving. Dit betekent dat ze bij voorkeur niet rechtstreeks betrokken zijn bij de uitvoering van dagelijkse controles of transacties. Specifieke controlefuncties in organisaties, vaak gepositioneerd in de eerste lijn, voeren doorgaans controles uit. Deze controlefuncties identificeren risico's, voeren controles uit en evalueren of de interne processen effectief zijn. Compliance-afdelingen richten zich in de eerste plaats op het adviseren over (aanvullende) beheersingsmaatregelen, zoals beleid, procedures en het ontwikkelen of uitvoeren van trainingsprogramma's.

Als compliance-afdelingen (primair) verantwoordelijkheid gaan dragen voor zowel het adviseren over naleving als het uitvoeren van controleactiviteiten, kan dit leiden tot het moeten keuren van het eigen vlees, een onwenselijke situatie. Compliance-afdelingen moeten zich in de eerste plaats richten op het adviseren en ondersteunen van de organisatie om te voldoen aan wet- en regelgeving. Als ze ook verantwoordelijk zijn voor uitvoerende werkzaamheden, zoals het uitvoeren van controles, kan dit hun vermogen om objectief te adviseren beïnvloeden. Dit aangezien ze dan mogelijk terughoudend zijn in het aankaarten van problemen, waar ze zelf aan hebben meegewerkt.

Wij raden DNB aan om in dit document in te gaan op de onafhankelijke rol die de compliancefunctionaris speelt binnen een organisatie; als onderdeel van het three lines model; en het verschil tussen de monitoringswerkzaamheden en controles.

Bijlage 1 geeft een weergave van de compliance cyclus, waarbij aandacht uitgaat naar het takenpakket van de compliance officer.

Bijlage 3 geeft een overzicht van de tekstdelen in de beleidsuiting waarin de nadruk wordt gelegd op de controlerende functie van de compliance officer.

Aanvullende antwoorden op consultatievragen

Vraag 1: “De Wwft kent een risicogebaseerde benadering. Het is aan instellingen zelf om een risicogebaseerde invulling te geven aan de verplichtingen uit de Wwft, waar de Wwft dat toestaat. DNB streeft ernaar in de Q&A en Good Practices Wwft handvatten te bieden voor die risicogebaseerde invulling. Zijn er elementen in de beleidsuiting die een risicogebaseerde invulling in de weg staan, zonder dat dit wettelijk gezien noodzakelijk is? Biedt de beleidsuiting voldoende aanknopingspunten om instellingen waar de wet dat toestaat risicogebaseerd te werken? Zijn er elementen in de beleidsuiting die tot niet-risicogebaseerde belasting van klanten leiden, zonder dat hiertoe een wettelijke noodzaak is? Zijn er omgekeerd elementen die maken dat hoge risico's niet voldoende worden geadresseerd?”

Reactie NCI: We concluderen dat DNB via de huidige versie van de beleidsuiting duidelijke richtlijnen biedt aan instellingen om de Wwft risicogebaseerd in te vullen binnen hun eigen organisatie. We

hebben geen uitingen geïdentificeerd die een risicogebaseerde invulling belemmeren, noch hebben we elementen in de beleidsuiting gezien die leiden tot niet-risicogebaseerde belasting van klanten.

In reactie op de laatste vraag: Ja, ons inziens zijn er elementen in de beleidsuiting die maken dat hoge risico's onvoldoende worden aangepakt. De beleidsuiting schenkt onvoldoende aandacht aan een fundamenteel uitgangspunt dat DNB heeft, namelijk het idee dat financiële instellingen zelf verantwoordelijkheid nemen voor het observeren van hun directe en indirecte omgeving en de ontwikkeling van risico's die zich daarin voordoen. Zie ook punt 2.

Vraag 2: “De onderwerpen die behandeld worden in de Q&A's en Good Practices, alsmede de mate waarin zij behandeld worden, zijn gebaseerd op de vragen die DNB tegenkomt in de praktijk. Zijn er onderwerpen die niet of onvoldoende zijn behandeld?”

Reactie NCI: Zoals hierboven deels verwoord, willen we de nadruk leggen op de noodzaak om het 'three lines'-model en de bijbehorende verantwoordelijkheden van deze drie lijnen te benadrukken, met name in relatie tot de risicogebaseerde aanpak.

Ons inziens kan de beleidsuiting duidelijkere richtlijnen en uitleg bieden met betrekking tot:

1. De rol en verantwoordelijkheden van de eerste lijn, waar financiële instellingen zelf verantwoordelijk zijn voor de naleving van de Wwft en het identificeren van risico's binnen hun klantenrelaties.
2. De rol van de tweede lijn, waar compliance officers zich bevinden, en hun specifieke verantwoordelijkheden bij het adviseren, begeleiden en toezicht houden op de eerste lijn om ervoor te zorgen dat normen worden nageleefd.
3. De rol van de derde lijn, waaronder interne en externe auditfuncties, bij het onafhankelijk beoordelen van de effectiviteit van het nalevingskader en het identificeren van tekortkomingen.

Dit onderscheid tussen de verschillende lijnen risicobeheersing is cruciaal om de doeltreffendheid van de risicogebaseerde aanpak te waarborgen en om te voorkomen dat verantwoordelijkheden elkaar overlappen of verwaarloosd worden. De beleidsuiting moet deze structuur en verantwoordelijkheden in voldoende detail behandelen om financiële instellingen te helpen bij het opzetten en onderhouden van een effectief nalevingskader onder de Wwft.

Vraag 3: “DNB hanteert een nieuwe structuur met de Q&A en Good Practices Wwft en maakt gebruik van stroomschema's. Zijn er verbeterpunten betreffende de structuur van het document en de stroomschema's?”

Reactie NCI: We merken op dat DNB een nieuwe structuur heeft geïntroduceerd in de vorm van de Q&A en Good Practices Wwft, evenals het gebruik van stroomschema's om de nalevingsrichtlijnen te verduidelijken. Dit zien wij als een positieve stap in de richting van het verstrekken van heldere richtlijnen en het bevorderen van een consistente toepassing van de Wwft.

Echter, in de nu opgenomen stroomschema's zien wij ruimte voor verbetering. Wij merken op, dat sommige stroomschema's niet volledig zijn ingevuld, met als gevolg dat de betekenis van bepaalde vlakken en symbolen niet duidelijk wordt uitgelegd. Bovendien ontbreken legenda's die de betekenis van specifieke onderdelen van de stroomschema's verklaren. Hierdoor ervaren gebruikers moeilijkheden bij het volgen van de stroomschema's en het begrijpen van de logica erachter.

We stellen voor dat DNB de stroomschema's aanvult met meer gedetailleerde verklaringen en legenda's om de duidelijkheid en bruikbaarheid ervan te verbeteren. Dit zal bijdragen aan een effectievere implementatie van de Wwft-richtlijnen en een consistente toepassing ervan binnen de financiële sector. Daarbij moet DNB wel duidelijk aangeven dat deze toepassing risicogebaseerd moet plaatsvinden. Een te gedetailleerde behandeling van definities kan ervoor zorgen dat instellingen die onder de Wwft vallen, de stroomschema's op een strikt 'rule-based' wijze interpreteren.

Vraag 4: “De Wwft staat uitbesteding van onderdelen van het cliëntenonderzoek aan derden toe. De voortdurende controle op de zakelijke relaties en de verrichte transacties (transactiemonitoring) worden daarbij niet genoemd. DNB ziet in de praktijk instellingen die transactiemonitoring onderbrengen of wensen onder te brengen binnen één entiteit van hun groep (intragroepuitbesteding). Tegelijkertijd ziet DNB dat er ontwikkelingen zijn op het gebied van de anti-witwaswetgeving, in het bijzonder de aankomende herziening van de Europese anti-witwasregelgeving, ten aanzien van het kader voor uitbesteding. Daarom zal DNB nader beleid gaan bepalen op het gebied van de intragroepuitbesteding van transactiemonitoring. Zien de instellingen relevante factoren of omstandigheden die DNB kan meenemen in het bepalen van dit beleid?”

Reactie NCI: In het licht van de intragroepuitbesteding van transactiemonitoring zien we enkele relevante factoren en omstandigheden die DNB zou kunnen overwegen bij het bepalen van beleid.

DNB kan beleid ontwikkelen dat groepsentiteiten die transactiemonitoring uitbesteden, verplicht om transparante rapportage- en verantwoordingsmechanismen te implementeren. Dit zal bijdragen aan het waarborgen van zowel de effectiviteit als de integriteit van het transactiemonitoringsproces. Bovendien kan het beleid voorzien in regelmatige evaluaties en toezicht op de prestaties van entiteiten die transactiemonitoring uitbesteden, om zichzelf ervan te overtuigen dat ze aan de vereiste normen voldoen.

Binnen dit beleid moet DNB aandacht besteden aan het beheer van conflicten en belangenverstrengeling in gevallen van intragroepuitbesteding. Het beleid moet richtlijnen bevatten om te waarborgen dat de transactiemonitoring onafhankelijk en objectief wordt uitgevoerd, en dat belangenverstrengeling wordt vermeden.

Gezien de variërende aard en complexiteit van transactiemonitoring bij verschillende financiële instellingen en groepsentiteiten, kan DNB overwegen beleid te ontwikkelen dat rekening houdt met de diverse benaderingen en vereisten voor transactiemonitoring, afhankelijk van de specifieke activiteiten en risicoprofielen van de groep.

Wij hopen met onze reactie bij te dragen aan een goede en duidelijke Q&A. Wij danken u nogmaals hartelijk voor deze kans. Mocht u nadere toelichting verlangen dan zijn wij hier graag toe bereid.

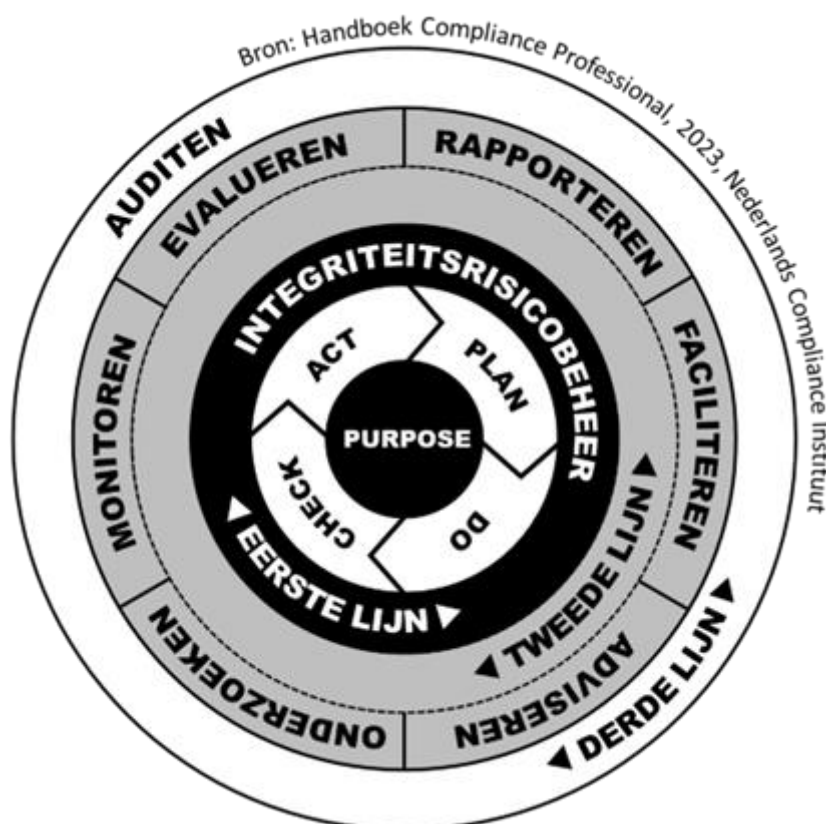
Bijlage 1

De onderstaande afbeelding laat zien welke taken de Compliance Officer idealiter op zich neemt en in welke context hij zijn werk doet. Uitgangspunt voor dit compliance systeem vormt het drie lijnenmodel van het gezaghebbende internationale Instituut van Internal Auditors (IIA), zoals dit bij veel organisaties onderdeel uitmaakt van de governance op het gebied van (integriteits-)risicobeheersing.

In het model is zichtbaar dat de volgende zes taken tot het pakket van de Compliance Officer behoren, die vanuit de tweede lijn acteert:

- Faciliteren
- Adviseren
- Onderzoeken
- Monitoren
- Evalueren
- Rapporteren

Het opstellen van beleid, controleren op fouten die in de eerste lijn worden gemaakt en handhaven maken expliciet géén deel uit van het takenpakket van de Compliance Officer in de tweede lijn, aangezien hiermee het risico op verlies van de onafhankelijkheid bestaat. Deze drie taken behoren in de eerste lijn, aangezien dit taken zijn die direct van toepassing zijn op het invullen van de verantwoordelijkheid voor de (integriteits-)risicobeheersing.

Bijlage 2

- P. 5: “De cyclus van risicomanagement c.q. de compliance cycle staat hierin centraal.” De compliance cycle wordt in het beleidsstuk niet verder gedefinieerd of behandeld.
- P. 7: “Een instelling die goed inzicht heeft in haar integriteitsrisico’s, zowel op het niveau van de eigen organisatie als op het niveau van de client, kan haar aanpak daarop aanpassen.” Er wordt geen duidelijke definitie gegeven van ‘integriteitsrisico’s’, waardoor het lastig is in te schatten wat DNB hieronder verstaat.
- P. 7: “Sterker: zonder een goede risicoanalyse is de juistheid van de beheersmaatregelen voor de betrokken bedrijfsvoering niet vast te stellen.” Het is niet expliciet duidelijk wat het verschil is tussen ‘beheersmaatregelen’ en de “...acties (...) om deze risico’s te mitigeren.”
- P. 16: Als onderdeel van Good Practice 2.8 wordt gesproken over een ‘due diligence beoordeling’. Dit wordt in het beleidsstuk niet gedefinieerd of verder aangehaald.
- P. 17: In Good Practice wordt gesproken over “Processen, systemen en lijsten ...”. Het is niet duidelijk wat wordt bedoeld met ‘lijsten’. Sanctie- en of andere lijsten?
- P. 28: “De conclusie dat vereenvoudigd clientonderzoek gepast is zal altijd op basis van een risicobeoordeling zijn. Er vindt dus in alle gevallen een risicobeoordeling plaats, vervolgens wordt de intensiteit van het clientonderzoek afgestemd op het ingeschatte risico.” Door de term ‘risicobeoordeling’ te gebruiken, kan bij lezers de gedachte ontstaan dat er een verschil is tussen de risicobeoordeling die hier bedoeld wordt, en het initiële clientonderzoek. Om verwarring te voorkomen, raden wij aan om te spreken over het standaard clientonderzoek (wat altijd moet worden uitgevoerd), het vereenvoudigd- en verscherpt clientonderzoek.
- P. 32: Een subkopje op deze pagina luidt “3.4.2 Uiteindelijk belanghebbende (UBO) & Pseudo-UBO. Op deze pagina wordt niet het verschil tussen de ubo en pseudo-ubo uitgelegd. Op pagina 32 wordt onder QA3.16 aangegeven: “Indien alle mogelijke middelen zijn uitgeput, en er geen gronden van verdenking bestaan, er geen UBO’s zijn achterhaald of indien er twijfel bestaat of deze personen UBO’s zijn op die gronden, dan worden de personen die behoren tot het hoger leidinggevend persoon van de rechtspersoon als UBO aangemerkt.” Met deze zin wordt min of meer al een definitie gegeven van de pseudo-UBO, maar wordt deze niet expliciet benoemd. Pas op p.33 onder QA3.19 wordt de pseudo-UBO expliciet aangehaald, en wordt duidelijk gemaakt dat dit een terugvaloptie is. Hierdoor wordt de suggestie gewekt dat de UBO zoals onder QA3.16 wordt genoemd geen pseudo-UBO is, terwijl dat wel degelijk het geval is. Dit kan tot verwarring leiden. Het is onzes inziens beter om het verschil tussen UBO en Pseudo-UBO direct op p. 32 te behandelen.
- P. 37: “Met het vaststellen van doel en aard van de zakelijke relatie heeft de instelling inzicht in waarom en waarvoor de client de dienstverlening wil gebruiken. Het vaststellen van het doel en de boogde aard van de zakelijke relatie ondersteund de instelling bij het inschatten van risico’s van de dienstverlening aan de client.” De definitie die hier wordt gegeven is mager, vooral ten opzichte van de ‘aard’ van de relatie. Deze term omvat niet alleen de beoogde toekomstige interactie, maar ook het historische gedrag en de wijze waarop de client eerder van dienstverlening gebruik heeft gemaakt. Zie ook QA.3.26, waar eenzelfde uitleg mist.

- P.38: QA3.27 en Good Practice 3.23 spreken over 'referentiegroepen'. Het is niet duidelijk wat referentiegroepen inhouden, omdat ze niet nader worden gedefinieerd. We raden DNB aan om gebruik te maken van expliciete voorbeelden.
- P. 39-40: In de beleidsuiting worden termen als 'bron van middelen', 'bron van vermogen', 'herkomst van fondsen', en 'herkomst van het gehele vermogen' gebruikt. Het is echter niet duidelijk wat de precieze verschillen zijn tussen deze termen, wat tot verwarring kan leiden.
- P. 48: Er wordt gesproken over "...sectoren waarvan algemeen bekend is dat deze kwetsbaarder zijn voor integriteitsrisico's en die een hoger integriteitsrisicoprofiel hebben." Het is echter niet expliciet duidelijk welke sectoren hiermee worden bedoeld. Het zou wenselijk zijn als DNB ten minste zou verwijzen naar een beleidsdocument waarin deze sectoren expliciet worden benoemd, om helderheid te verschaffen.
- P. 62-64: Hoewel er een poging wordt gedaan om helderheid te verschaffen over de werking van business rules & modellen, het pre- en post-transactiemonitoringsproces, en alert handling, ontbreken expliciete definities van deze elementen. Door specifieke definities te verstrekken, wordt het voor lezers duidelijk wat de verschillen zijn tussen deze elementen en waarom ze een essentieel onderdeel vormen van het transactiemonitoringsproces.

Bijlage 3

- In het gehele document wordt geen gebruik gemaakt van paginanummers. Dit is onhandig voor gebruikers.
- P.3: In voetnoot 3 wordt aangegeven dat er een nieuwe DNB-beleidsuiting zal komen met betrekking tot de Sanctiewet 1977. Stakeholders zien dit mogelijk over het hoofd.
- P.3: Er wordt aangegeven: "Daarmee gelden voor trustkantoren aanvullende eisen waar dit document geen nadere aandacht aan besteedt." In voetnoot 8 staat aangegeven dat Good Practices voor de trustsector momenteel worden herzien. Dit moet prominenter in de tekst worden aangegeven.
- P.4: De tekst luidt: "De Wwft legt ook een verplichting op aan instellingen waarin geen ruimte bestaat voor een risicogebaseerde aanpak. Aan die verplichtingen moeten instelling zich onverkort houden." Het is op dit moment niet duidelijk op welke instellingen hier worden bedoeld, en met welke verplichtingen zij rekening moeten houden. Een verwijzing naar mogelijke wet- en regelgeving voorkomt mogelijke verwarring bij gebruikers van deze beleidsuiting.
- P.6: "...kan als volgt worden weergegeven." De tekst refereert niet expliciet naar de afbeelding op de pagina.
- P. 8: In voetnoot 16 wordt aangegeven dat de SIRA Good Practice wordt herzien. Stakeholders lopen het risico om over deze belangrijke informatie heen te lezen.
- P. 9: In QA 2.5 wordt het volgende aangegeven: "De risicoanalyse is een belangrijk sturingsinstrument voor het bestuur waar de verdere inrichting van de beheersmaatregelen van de instelling mede op is gebaseerd. Daarmee is de risicoanalyse ook van belang voor de andere functies binnen de instelling." Hier is niet duidelijk voor welke andere functies de risicoanalyse relevant is. Een eventuele verwijzing naar een andere pagina waar het antwoord wordt gegeven ontnemt mogelijke verwarring.

- P. 10: De tekst geeft aan: “Ze [beheersmaatregelen] worden goedgekeurd door de personen die het dagelijks beleid van een instelling bepalen.” Het bestuur van een organisatie behoort veelal meer te doen dan alleen beheersmaatregelen goedkeuren. Het bestuur moet ook beheersmaatregelen aandragen.
- P. 18: QA2.20: Op de vraag “Bij welke omvang moet een instelling een interne meldprocedure inrichten voor het omgaan met het melden van misstanden binnen de organisatie?” wordt als antwoord gegeven “Ja”. Er wordt hiermee geen antwoord gegeven op de vraag.
- P. 20: QA.2.28 luidt: “In hoeverre is de WTR2 van toepassing op geldovermakingen buiten de EU?” Het antwoord is: “De WTR2 is van toepassing op geldovermakingen binnen de EU, ongeacht de valuta.” Verwijzingen naar guidance die van toepassing is op geldovermakingen buiten de EU helpen lezers van deze beleidsuiting te begrijpen welke wet- en regelgeving indien van toepassing is.
- P.20: Onder QA2.29 worden geen expliciete verwijzingen gegeven naar de genoemde richtsnoeren. Lezers weten nu niet om welke specifieke documenten en versies het gaat.
- P. 24: Het stroomschema is niet compleet. Zo zijn sommige vlakken niet ingevuld; en is het niet duidelijk wat ‘D’ en ‘J’ betekenen. Dit kan mogelijk voor verwarring zorgen bij gebruikers van deze beleidsuiting.
- P. 25: De tekst luidt: “Zowel de accepterende instelling als de introducerende instelling hebben allebei een eigen verantwoordelijkheid voor naleving van de op hen rustende verplichtingen ten aanzien van het cliëntenonderzoek. Dit geldt ook voor de vastlegging van dit onderzoek.” Er worden geen verwijzingen gedaan naar specifieke wet- en regelgeving of eventuele guidances die op dit punt verduidelijk bieden.
- P. 26 en 27: Zowel bij Good Practice 3.2 als Good Practice 3.3 wordt niet expliciet verwezen naar wet- en regelgeving. Hierdoor is het mogelijk onduidelijk voor lezers van deze beleidsuiting waar deze good practices op gebaseerd zijn, alsmede wat verder van hen op dit punt verwacht wordt.
- P. 33 – 34: Voor alle Good Practices op deze pagina's geldt dat er geen duidelijke verwijzingen worden gegeven naar wet- en regelgeving. Dit zorgt er mogelijk voor dat lezers van de beleidsuiting niet precies weten wat van hen verwacht wordt.
- P. 29: De volgorde waarin het cliëntenonderzoek behandeld wordt is onlogisch. Als eerste behandelt het beleidsstuk het vereenvoudigd cliëntenonderzoek, daarna het regulier en verscherpt cliëntenonderzoek. De initiële risicobeoordeling, in het beleidsstuk alleen ‘cliëntenonderzoek’ genoemd, wordt amper behandeld. Wij raden aan om een duidelijke volgorde aan te brengen in het beleidsstuk, waarbij als eerste aandacht wordt besteed aan de eerste risicobeoordeling of het ‘initiële cliëntenonderzoek’.
- P. 29: QA 3.9 gaat in op beursgenoteerde cliënten. Er worden geen specifieke verwijzingen gemaakt naar wet- en regelgeving (zoals de EU-transparantieregels) die hier van toepassing zijn. Hierdoor kan het voor lezers van dit beleidsstuk onduidelijk zijn welke specifieke wet- en regelgeving van toepassing is.
- P. 36: QA3.22 luidt: “In hoeverre moet de instelling de vertegenwoordiger identificeren en diens identiteit verifiëren?” Het antwoord luidt: “In voorkomend geval identificeert de dienstverlener de natuurlijke persoon en verifieert diens identiteit.” De vraag vraagt naar de

mate waarin de instelling de vertegenwoordiger moet identificeren en diens identiteit verifiëren, wat een meer specifieke benadering vereist dan simpelweg vermelden dat "in voorkomend geval" de dienstverlener de persoon identificeert en diens identiteit verifieert. Het antwoord moet verder gaan dan een simpele "ja" of "nee" en vraagt om details over het identificatie- en verificatieproces, zoals specifieke methoden, criteria of mate van zorgvuldigheid die de instelling dient toe te passen bij het identificeren en verifiëren van de vertegenwoordiger. Dit kan betrekking hebben op documentatie, procedures, of zelfs risicobeoordelingen die de instelling uitvoert om aan deze vereisten te voldoen.

- P. 38: Op deze pagina wordt gesproken over onacceptabele risico's maar er worden geen voorbeelden gegeven. Dit laatste kan lezers van de beleidsuiting helpen bij het beoordelen van het functioneren van de eigen organisatie.
- P. 41: QA3.32 stelt de vraag: "Vormen alle PEP's een hoog risico?" Als antwoord wordt gegeven: "Nee. Hoewel de Wwft ervan uitgaat dat PEP's in de basis een verhoogd risico vertegenwoordigen, is er bij een PEP niet altijd sprake van een hoog risico. Dit is afhankelijk van meer factoren dan alleen de PEP-status." Het is onduidelijk of DNB met deze uiting wil aangeven of instellingen PEP's ook een lager risico mogen en kunnen toekennen.
- P. 57: QA3.61: Hier worden een drietal uitzonderingen gegeven, maar niet allemaal. Een verwijzing naar guidance of wet- en regelgeving die wel alle uitzonderingen behandelen helpt de lezer van het beleidsstuk bij het identificeren van uitzonderingen die van toepassing zijn op de eigen instelling.
- P. 59: Good Practice 3.52 en 3.53: Hier worden geen verwijzingen gedaan naar verdere uitleg over het melden van transacties bij de FIU. Dit kan lezers van dit beleidsstuk wel helpen met het inventariseren van mogelijke processen die binnen de organisatie nog moeten worden ingevuld.
- P. 59: Het tabje op pagina 59 leest "Clientonderzoek: Voortdurende controle", terwijl er sprake is van "Clientonderzoek: Clientacceptatie."

Bijlage 4

- P. 7: "De naleving van dit beleid wordt gecontroleerd door de compliancefunctie."
- P. 12: "Indien een instelling daarover beschikt controleert de compliancefunctie de naleving van wettelijke regels en interne regels die de instelling zelf heeft opgesteld."
- P. 12: "Welke controles en toetsingen voert de compliancefunctie uit?"
- P. 12: "Indien een instelling over een onafhankelijke compliancefunctie beschikt, controleert deze de naleving van de wettelijke regels en van de regels die een instelling zelf heeft opgesteld.⁴⁵ Dit houdt ook in dat erop wordt toegezien dat procedures, bijvoorbeeld voor het verrichten van cliëntenonderzoek, in overeenstemming zijn met geldende regelgeving."
- P.14: Good Practice 2.6: "Een instelling heeft een Wwft-opleidingsprogramma voor haar medewerkers. De compliancefunctie toetst jaarlijks of de opleidingen effectief zijn door na te gaan of medewerkers de voor hun functie relevante risico's kennen, of zij de risico's herkennen in concrete gevallen en of zij in die gevallen de passende maatregelen nemen. De compliancefunctie voert deze toets o.a. uit aan de hand van concrete cliëntendossiers en van uitgevoerde transacties."

- P. 25: Good Practice 3.1: “De compliancefunctie controleert vervolgens of het cliëntenonderzoek aantoonbaar is afgestemd op de risicogevoeligheid voor witwassen of financieren van terrorisme van het type cliënt, de zakelijke relatie, het product of de transactie.”
- P. 43: Good Practice 3.31: “De compliancefunctie verricht gerichte controles op de werking en effectiviteit van procedures voor het vaststellen van PEP’s.”
- P. 46: Good Practice 3.37: “De controle door de compliancefunctie en de auditfunctie.”
- P. 74: “De organisatie is zodanig ingericht dat de eerste lijn een duidelijke verantwoordelijkheid heeft voor de transactiemonitoring en dat, voor zover de instelling hierover beschikt, de compliancefunctie een adviserende en controlerende taak heeft.”